



Jori's mama klapt het dikke monsterboek dicht. 'Nu moet je slapen, Jori.' 'Maar ik wil weten wat er verder gebeurt!' 'Morgen,' belooft mama. 'Ik ben nog helemaal wakker,' protesteert Jori. Hij spert zijn ogen wijd open. 'Ik niet,' geeuwt mama. Ze tilt zijn hoofdkussen op en neemt zijn lichtzwaard weg. 'Dit bewaar ik tot morgen, anders slaap je niet.' 'Maar ik ben een ruimteridder! Ruimteridders hebben hun lichtzwaard altijd bij zich.' 'Niet als ze slapen,' antwoordt mama en ze geeft hem een nachtzoen.



Jori is boos. Mama begrijpt er niets van. Met zwaard is hij Jori de ruimte-ridder. Dan redt hij iedereen die gered moet worden. Hij hoeft maar een gillette te horen en in een flits staat hij er, sneller dan het geluid. Maar zonder lichtzwaard kan hij niets of niemand redden. Zonder zwaard is hij een gewone jongen.



Zonder zwaard is hij net als alle gewone jongens een beetje bang in het donker. Gelukkig schijnt de maan door het raam naar binnen. 'Krek, krek!' Jori spitst zijn oren. 'Krek, krek!' Het geluid komt uit de donkerste hoek. 'Krek.' Daar beweegt iets! Een grijpmonster met gemene klauwen misschien? 'Mammie!'

